

PATRIMONI CULTURAL CATALÀ

1. LLEIS REGULADORES
 2. DISPOSICIONS GENERALS
 3. BÉNS CULTURALS D'INTERÈS LOCAL (BCIL)
 4. ESQUEMA- TRÀMITS PER A LA DECLARACIÓ DE BCIL
 5. PRESSUPOT I SUBVENCIONS
-

1. LLEIS REGULADORES

- **LLEI 9/1993**, de 30 de setembre, *del Patrimoni Cultural Català*.
- **DECRET 78/2002**, de 5 de març, *del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC 3594, 13.03.2002)*

Altres lleis reguladores

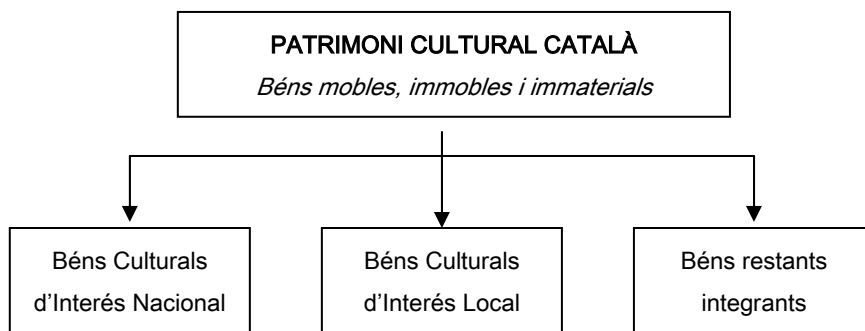
- **Article 9 de l'Estatut d'Autonomia**, i sense perjudici de les competències que assigna a l'Estat l'article 149.1.28 de la Constitució, pel qual la Generalitat de Catalunya té competència exclusiva en aquesta matèria.
- **Sentència del Tribunal Constitucional 17/1991**, relativa a la Llei 16/1985, del 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, per la qual s'atribueix al Govern de la Generalitat la facultat de declarar els béns culturals d'interès nacional.
- **LLEI del 3 de juliol de 1934**, de conservació del patrimoni històric, artístic i científic de Catalunya, com a precedent.

2. DISPOSICIONS GENERALS

- a. El patrimoni cultural català és integrat per tots els béns mobles o immobles relacionats amb la història i la cultura de Catalunya que per llur valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, científic o tècnic mereixen una protecció i una defensa especials.

b. També fan part del patrimoni cultural català els béns immaterials integrants de la cultura popular i tradicional i les particularitats lingüístiques (Llei, 2/1993, del 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural).

c. S'estableixen tres categories de protecció, comunes a béns mobles, immobles i immaterials: béns culturals d'interès nacional, béns culturals d'interès local i la resta de béns (que es defineixen per l'ampli concepte de patrimoni cultural que integra la llei).

3. BÉNS CULTURALS D'INTERÉS LOCAL (o Béns Catalogats)- BCIL

3.1 Definició

Els béns integrants del patrimoni cultural català que, tot i llur significació i importància, no compleixin les condicions pròpies dels béns culturals d'interès nacional han d'ésser inclosos en el Catàleg del Patrimoni Cultural Català.

Com a béns culturals d'interès nacional s'entenen els béns més rellevants del patrimoni cultural català.

3.2 Catalogació dels Béns Mobles

La inclusió de béns mobles al Catàleg del Patrimoni Cultural Català es fa per resolució del Conseller de Cultura. (Document sol·licitud 212/K140). El termini per a resoldre els expedients és de setze mesos.

3.2. Catalogació dels Béns Immobles

a. La catalogació dels béns immobles d'interès local s'efectua mitjançant llur declaració com a tal.

b. Aquesta competència declarativa correspon:

b.1 Al Ple de l'Ajuntament, en els municipis de més de 5.000 habitants.

b.2 Al Consell Comarcal, en els municipis de fins a 5.000 habitants.

b.3. Aquesta declaració, però, s'ha de dur a terme amb la tramitació prèvia de l'expedient administratiu corresponent, en el qual ha de constar l'informe favorable d'un tècnic en patrimoni cultural.

El tècnic en patrimoni cultural, pot ser, o bé un historiador, un arquitecte o un arqueòleg. Pot donar-se el cas de què aquest informe el realitzin conjuntament dues d'aquestes persones. Sigui qui sigui la persona que l'ajuntament sol·liciti per a l'acompliment de l'informe, és necessari que sigui coneixedor del bé immoble que es vol declarar BCIL.

Un cop l'informe tècnic estigui resolt, en el cas dels municipis amb més de 5.000 habitants, ja poden transmetre la documentació aportada (acord del Ple i informe del tècnic en patrimoni cultural) a la Delegació Territorial del Departament de Cultura, per tal de què en faci l'inscripció al Catàleg de Patrimoni Cultural Català¹.

Pel que fa als municipis amb menys de 5.000 habitants, la competència declarativa recau, com ja hem dit, al Consell Comarcal. En aquest cas, l'Ajuntament cal que porti al Consell Comarcal, l'acord del Ple i l'informe del tècnic en patrimoni cultural. El Consell Comarcal del Segrià, sol·licita, a més, el vist-i-plau del propietari de l'immoble, si n'és el cas (immobles propietat del Bisbat o d'altres particulars). Els serveis tècnics del Consell Comarcal, un cop recollida aquesta documentació, la revisen oportunament, per tal de donar-ne l'aprovació tècnica, que després ha d'aprovar-se pel Ple del Consell. Un cop fet el vist-i-plau del Consell Comarcal, és aquest qui trameta la documentació a la Delegació Territorial de Cultura.

¹ En el cas que existeixi informe favorable previ per part del Departament de Cultura, no és necessari comunicar l'acord de declaració posterior.

4. ESQUEMA- TRÀMITS PER A LA DECLARACIÓ DE BCIL

■ BÉNS MOBLES:

1. L'interessat realitza la sol·licitud al Conseller de Cultura (document de sol·licitud 212/K140)
2. El Conseller de Cultura resolt l'expedient en un termini de setze mesos.

■ BÉNS IMMOBLES:

A. MUNICIPIS DE MÉS DE 5.000 HABITANTS

La competència declarativa recau a l'Ajuntament

1. Acord del Ple
2. Informe tècnic que cal emplaçar a un tècnic en patrimoni cultural (historiador, arqueòleg, arquitecte)
3. Tramesa d'aquesta documentació a la Delegació Territorial de Cultura.

B. MUNICIPIS DE MENYS DE 5.000 HABITANTS

La competència declarativa recau al Consell Comarcal

1. Acord del Ple de l'Ajuntament
2. Informe favorable d'un tècnic en patrimoni cultural. *El Consell Comarcal pot licitar aquest servei als municipis. En el cas del Consell Comarcal del Segrià el servei encara no es presta, per la qual cosa són els mateixos municipis qui han d'assumir aquest servei.*
3. L'Ajuntament trameta aquesta documentació al Consell Comarcal.
4. Els serveis tècnics del Consell avaluen la documentació aportada, per tal d'expedir-la favorablement.
5. Acord del Ple del Consell Comarcal.
6. Tramesa de la documentació (per part del Consell Comarcal) a la Delegació Territorial de Cultura.

En ambdós casos, tan si la competència declarativa recau al mateix Ajuntament com si pertoca al Consell Comarcal, és recomanable aportar, a més, el vist-i-plau del propietari del bé immoble, si n'és el cas.

5. PRESSUPOST I SUBVENCIONS

L' Ajuntament dels municipis de més de 5.000 habitants sempre és qui es fa càrrec del cost dels servei del tècnic en patrimoni cultural, per tal de què efectuï l'informe tècnic sobre el bé immoble.

En el cas dels municipis de menys de 5.000 habitants, com que la competència declarativa recau al Consell Comarcal, aquest pot o no assumir els honoraris del tècnic en patrimoni cultural. El Consell Comarcal del Segrià no contempla, encara, oferir aquest servei als ajuntaments de la comarca.

En qualsevol d'ambdós casos, la Diputació de Lleida proporciona aquest servei tècnic als ajuntaments de la província. Per tal de formalitzar aquesta sol·licitud, l'Ajuntament ha de remetre al President de la Diputació de Lleida o al Diputat Delegat de Serveis Tècnics de la Diputació, un escrit descriptiu del bé immoble i el servei tècnic que es precisa. La Diputació ofereix aquest servei gratuïtament, previ estudi de la proposta. Un cop sol·licitat el servei tècnic en patrimoni cultural, el més probable és que l'Ajuntament, que insta el servei, passi a formar part d'una línia d'espera, això és, que el servei tècnic no és immediat, per la quantitat de sol·licituds que aplega la Diputació de Lleida.

Un cop el bé cultural ja estigui catalogat, pot optar per diferents línies d'ajut per a la seva conservació o restauració:

DEPARTAMENT DE CULTURA I INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCOS (IEI)

Les subvencions s'atorguen, únicament, a partir de la convocatòria anual de la línia d'ajuts específica

